

□ Данас је Видовдан, дан помена кнезу Лазару и српским ратницима погинулим у бици на Косову. Један је од темељних датума националне историје Срба.

Видовдан је државни, верски и историјски празник, који се слави у знак сећања на Косовски бој 1389. године, када се српска војска супротставила турском продирању на Балкан.

Видовдан је државни, верски и историјски празник, који се слави у знак сећања на Косовски бој 1389. године, када се српска војска супротставила турском продирању на Балкан

Кнез Лазар, који је предводио Србе, у Боју на Косову, је погинуо, а претходно је турског султана Мурата убио српски ратник Милош Обилић.

Међу Србима празник има посебан етички и морални карактер, а речи кнеза Лазара

пред Косовски бој преносе се генерацијама.

Прославља се достојанствено, мирно, без весеља.

У свим православним храмовима служи се парастос нашим војницима палим на бојном пољу, као и свим до данас пострадалим мученицима који су на разне начине живот дали за православну веру.

Низом манифестација на Косову и Метохији поручено је да Видовданом Срби чувају достојанство, понос и право на опстајање.

Отуда су бројне потоње ослободилачке борбе Срба по правилу биле и у знаку Косова

Мученичка жртва Светог кнеза Лазара и његових сабораца постала је временом део

националног предања и идентитета Срба, као трајно подсећање на неопходност отпора и борбе.

Кнеза Лазара су убрзо српски народ и Црква, имајући у виду размере његове жртве за веру и отаџбину, прихватили као светитеља.

Отуда су бројне потоње ослободилачке борбе Срба по правилу биле и у знаку Косова.

Како раније, тако и током 19. и 20. века, водећа одредница ослободилачке борбе Срба била је позив на ослобођење Косова.

Током Првог Балканског рата 1912. победа Срба у Боју на Куманову и потом код Велеса довела је до ослобођења Косова.

Показало се да је Видовдан кроз прошлост Срба у више наврата у различитом околностима био дан посебне важности.

Властодржци у Бечу искористиће атентат на надвојводу Франца Фердинанда, престолонаследника Аустроугарске, који је извршио Гаврило Принцип, млади национални револуционар, на Видовдан 1914. у Сарајеву, као изговор за напад на Србију, чиме је започео Први светски рат.

Пошто је Краљевина Србија из тог рата, поред тешких жртава, изашла као победница, основана је Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца 1918. године, преименована 1929. у Југославију.

Било је то остварење давнашњих националних циљева окупљања под једним државним кровом земаља које су били историјски и етнички српске, уз друге југословенске народе, у складу са прокламованим ратним циљевима Србије децембра 1914. Нишком декларацијом.

Наредне, 1919. управо на Видовдан, потписан је Версајски мировни споразум, између земаља победница Антанте и поражене Немачке, виновнице Првог светског рата.

Такође на Видовдан 1921. Уставотворна Скупштина Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца изгласала је први устав заједничке државе познат као Видовдански.

Споразум између Србије и Аустроугарске познат као Тајна конвенција, потписан је 1881. на Видовдан, чиме је кнез, потом краљ Милан Обреновић, разочаран понашањем Русије, почев од наметана Санстефанског споразума марта 1878, када је Русија, насупрот животним интересима Срба, стварала Велику Бугарску, усмерио спољнополитичку оријентацију земље према Бечу.

На Берлинском конгресу, европске силе Србији су признале потпуну сувереност, уз територијално проширење према југоистоку припајањем Ниша, Пирота, Лесковца, Врања, Топлице

Ревизијом Сан Стефана, на Берлинском конгресу, европске силе Србији су признале потпуну сувереност, уз територијално проширење према југоистоку припајањем Ниша, Пирота, Лесковца, Врања, Топлице.

Још је Слободан Јовановић закључио је да је управо споразумом из 1881. краљ Милан обезбедио Србији деценије мира, стабилности и економског напретка.

У Букурешту је на Видовдан 1948. објављена Резолуција Информбироа о стању у КПЈ, којом је совјетски вођа Стаљин, посредством Информационог бироа комунистичких партија познатог као Информбиро или Коминформ, осудио врх КПЈ.

Резолуцијом су позиване такозване здраве снаге унутар партије да збаце врх КПЈ.

Био је то преломни моменат, пошто је, како се видело, одбацивање Резолуције Информбироа трасирало потоњу несврстану политику Југославије.

Дубинички бродови у Београју, СФРЈ, 28 јун 1991. из архиве Глобал Мостови